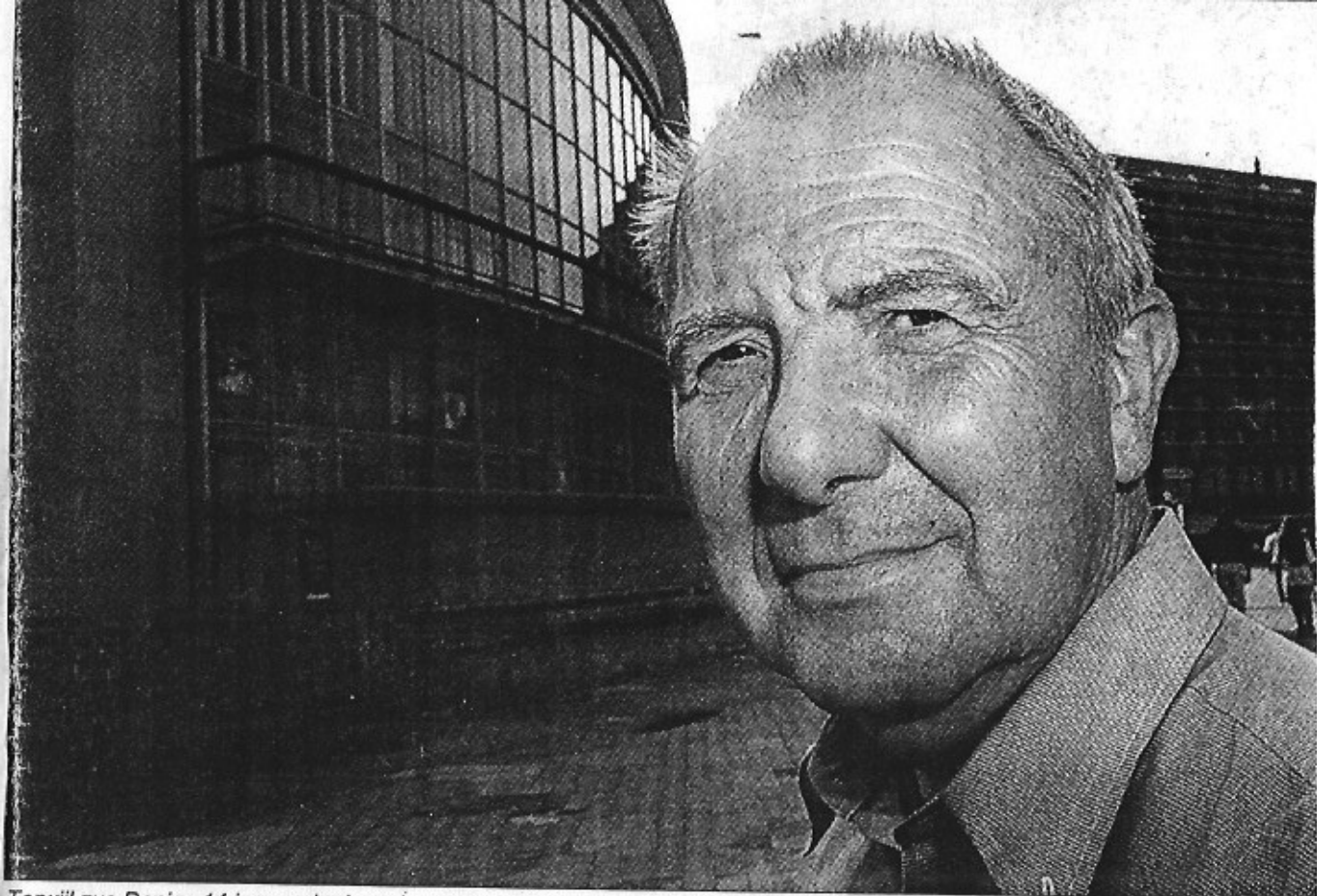

Democratie op

zijn best !

Terwijl zus Denise 14 jaar ouder is en broer Fons tien lentjes méér telt, is Roland het kakkermest van de familie Laridon. Familiaal kan hij zich over twee koningswensen verheugen, omdat zowel zijn eerste als zijn tweede huwelijk met een jongen en een meisje werd gezegend. Heb je het over Laridon... dan kun je moeilijk Fonsie over het hoofd zien. Hierover Roland: „Broer Fons was als politicus een dynamische en sterk bewogen persoon, die openstond voor de gewoonste mens. Hij verdedigde het officieel onderwijswijs zoals het niemand hem ooit voordeed. Zijn eerlijkheid speelde hem mogelijks parten toen hij té open en bloot naar Goekints burgemeesterssjerp dong. Fons had het toen geraffineerder moeten doen. Wat ook, hij wijdde 30 jaar van zijn leven aan het socialisme op een manier die alleen maar eerbied opwekt...” (Foto ET)

Als kleine kwast en verschrikkelijk stratenloper had coiffeurszoon Roland Laridon een zodanige liefde voor vogels, dat katten als vanzelf het mikpunt waren voor de wel altijd voorhanden zijnde schietlap en keien. In zijn opgroeï werd de speelvogel Vlaamsbewust en kreeg hij een hemelse hekel aan partijdiscipline die de politiek geen spoor idealisme gunt. Toen hij met zijn museavrienden «Voor outer en heerd» omhoog tot «Voor kursaal en volk», dronk hij als democraat de sprankelendste godendrank!

Burgerzin en eigenheid kreeg Roland Laridon van bij de geboorte mee. Vader Oscar was een Vlaamse frontsoldaat van 1914-18 wie men het in de modderige tranchees van het verzopen IJzergebied in de smoel kletste, dat het voor *les flamands la même chose* was. Afgezwaaid maakte hij in de H. Serruyslaan nr. 1 geschiedenis als een populaire haarkapper, die met Ensoriaanse spot de gewone dingen des levens een ironische hak zette.

Maar ook van de kant van moeder Valentine Dombrecht —familiaal verwant met de gekende Oostendse organist— heeft Roland het rebelse mee. Valentines vader was een welbespraakte dorpsfiguur in Oedelem, die zich danig afzette tegen de autoriteit van de pastoor...

Het hart wordt klank in dialect

In de Albertschool was Roland Laridon allesbehalve een goede leerling. Dat bekent hij zelf. Al heeft hij fantastisch goede herinneringen aan die tijd toen hij, ravottend en vrij als een vogel, Gods water over Gods akker liet vloeien. Pas in het atheneum ontloek de leergierigheid. Basis om later aan de Gentse en —na overlijden van vader— de Brusselse Univ het diploma Germaanse Filologie binnen te rijden.

Een lange weg door volgende taalschuifkes afgebakend: „In de kakstoel leerden we het Oostendse dialect om vervolgens in de lagere school *Nederlands met haar op* te verwerven; hierna kwamen Frans, Latijn, Engels, Grieks en Duits. Persoonlijk vind ik het Frans een heel mooie taal, verkneukel mij in keurige BBC-Engels en hou van het klankrijke Duits, voor zover autoritaire en dictatoriale onhebbelijkheden de zangerigheid van de taal niet storen...”

Spreekkunst met de papflles ingezogen, ligt het voor de hand dat Roland graag woordkunstenaars beluistert. Principaal is volgens hem het articuleren ofte doelmatig verwerken van de uitgeademde lucht, hierbij correct de onderdelen van het spraakorganen bewegend.

„Graag willen we evenwel een lans breken voor de streektaal. Het dialect is volgens mij de taal waarin men zich op de meest natuurlijke, oorspronkelijke en directe wijze uitdrukt. Ontroering én verantwoordiging kunnen er niet echter in worden weergege-

ven. Pas in dialect worden mensenharten klank!”

De tijd dat tennis nog chiqué was

Als tiener ervoer Roland —naar eigen zeggen— *Vlaamsgezind zijn* als een aparte sociale bewogenheid. Frans spreken was toen de flagrantste uiting van klasseverschil, misprijzen en sociale barrières. Een degoutant spelletje waartoe zich ook de leraren van lieverlede leenden als ze mekaar iets te vertellen hadden wat kinderooren niet horen moesten. Een tijd waarbij het nobele tennisspel nog maar enkel voor de Franssprekende chique kaste was voorbehouden.

„Het dialect is de taal waarin men zich op de meest natuurlijke, oorspronkelijke en directe wijze uitdrukt.”

— Wat enerveert jou nu nog in 't Belgiëkske ?

— Roland Laridon : „Dat men in bepaalde kringen alles wil terugvoeren naar Waals-Vlaamse verschillen, bij zover dat men nog zal onderzoeken hoe een Vlaming pist en hoe een Waal urineert. Luister, een mens blijft een mens... en mensen moeten mekaar ontmoeten. Laat humaniteit toch primeren ! Geef toe dat er veel meer dingen zijn die Brusselaars, Walen en Vlamingen verbinden dan scheiden. Voor mij moet België heel zeker niet ontploffen, al vind ik het federale bestel zoals het nu bestaat een goede zaak. Alleen moeten de Vlamingen uit onze gewesten iets meer bekommerd zijn om de Vlamingen die in Brussel wonen. Langs beider zijde wat water in de wijn doen, heet dat !”

— Was jij een puber met idealen ?

— Roland Laridon : „Het officiële onderwijs heeft me nooit naar een jeugdvereniging gestuwd. Als jonge vent had ik wel een bijzonder gevoel voor sociale rechtvaardigheid. Hierbij was politiek het breedscherm waarop het gebeuren van iedere dag werd

geprojecteerd. Beleid van stad en land leek op het eerste zicht voor mij weggelegd... Bij nader inzien moest ik evenwel toegeven dat ik te spontaan en te eerlijk was om me te laten 'braceletten' door compromissen en overdreven minnelijke schikkingen...”

— Partijdiscipline ligt je dus niet ?

— Roland Laridon : „Honderd procent partijtucht, zoals die zich vandaag de dag in Oostende manifesteert, zou ik nooit kunnen aanvaarden. Neem Johan Vande Lanotte die hier wel het extreme voorbeeld van is. Let op, ik heb waardering voor Johans dynamisme en dito intellect. Zoals hij evenwel optreedt ligt het er vingerdik op dat *zijn* wil ten alle tijde wet moet zijn. Zó muilbandt hij gewoon het democratisch socialisme, want niemand durft tegen hem opgaan...”

Casino-Kursaal in appartementenkorset

Verzot als hij al altijd was op dijkpromenade, Kursaal en Thermenpaleis die in één lijn en natuurlijke harmonie vormen van pier tot kroonprinselijk Mariakerke, kon Roland Laridon zich dan ook nooit verzoenen met het idee om het Oostendse Kursaal in zee te bouwen. Complete megalomanie ofte grootheidswaanzin noemde hij dit verkrachten van de natuur.

— Het appartementenkorset zint je evenmin ?

— Roland Laridon : „Je kunt van een zakdoek toch geen laken maken ! De huidige Kursaalsite is gewoon een heerlijke vindplaats. Welnu, je zet daar toch geen betonnen band van tien verdiepingen

op ? Dat is toch een totaal gemis aan respect voor wat leeft en beweegt in Oostende !”

— Respect hebben voor het cultuurpatrimonium ?

— Roland Laridon : „Het is een drama dat de gezagdragers in Oostende een overdreven zin hebben voor speculatie en hieraan gepaarde adoratie voor geld. Met de klemtoon op consumptie, winst en genot negeren ze in een postmoderne vloedgolf alle gevoel voor eerbied en maat...”

— Aankloppen bij Minister Martens...

— Roland Laridon : „Met het opgerichte *Comité Casino-Kursaal* hebben we een procedure ingezet om het Casino-Kursaal op de lijst van de beschermde monumenten te zetten. In het meest positieve geval veronderstelt dit herstelling, restauratie en het met respect teruggaan naar de oorspronkelijke plannen van architect Leo Stijnen, die vanuit de concertzaal een volledig zicht op zee en dijkpromenade waarborgde.”

— Ook burgemeester Vandecasteele schreef minister Martens aan...

— Roland Laridon : „Volharden — natuurlijk ondersteund door kameraad Vande Lanotte — in de boosheid en vasthouden aan het appartementenkorset is een politieke flater van formaat. Doof zijn voor wat de bevolking voorstaat, is niet alleen onaanvaardbaar maar bovendien hakiriri plegen...”

— Wat als Martens dan toch zijn kar keert ?

— Roland Laridon : „Naar de brief die ik van Zijne Excellentie ontving en het horen van interviews die hij op tv weggaf, ben ik er 200 percent van overtuigd dat dit niet zal

gebeuren. Vergeet daarbij niet dat het *Comité Casino-Kursaal* zich vandaag gesteund weet door 150 architecten, veel nationaal gestructureerde verenigingen, honderden Vlamingen en tienduizenden Oostendenaars.”

Op een wit paard naar de Rat Mort

Als voorzitter van het August Vermeylenfonds en ex-voorzitter van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen vergat Roland Laridon nooit van zijn stad Oostende te houden.

„Het is een drama dat de gezagdragers in Oostende een overdreven zin hebben voor speculatie en hieraan gepaarde adoratie voor geld.”

Bij het binnentreden van zijn woning in de Cairostraat 54 herinneren een paar foor-échte carousselpaarden aan de Uilenspiegel die de gastheer bleef en doen een overweldigende macht aan kunstwerken en oudtijdsde fiorituren je naar adem happen...

Zo is er de Ensor-ets over de Gulden Sporenslag waar

James, op de ludieke wijze hem eigen, de Clauwaerts nog niet aardig hun goedendags laat 'bonjournen' op harnas en karkas van de Franse edelheren. Die elfden juli, toen in 1302 ordinair voetvolk de modderige Groeningenkouter deed bibberen onder een genadeloze en niet tegenop te tornen reprise van *skild ende vrrriend...*

Oostende in een door ebbe en vloed doortrokken zee en strand zal voor Roland Laridon wel altijd de puurste Belle-Epoquepathos blijven. Een maritiem plat pays waar poeten in adoratie voor neerknielen. Nog nooit woonde Roland de carnavaleske 'Rat Mort' bij : „aan de Kursaalentree bekeek ik meerdere keren de beau monde. Mannen in deftige smoking vergezeld door elegant en niet altijd toegedekt vrouwelijk schoon.” Het hart van de Koningin der Badsteden bloedde meer dan eens. Zoals die keer dat 't Wit Paard, populairste amusementstent, door een inferno werd verslonden...

Roland Laridon, voorzitter van de Vrienden van de Stedelijke Musea, eert zijn stad als dienaar van de kunst en laat het Stedelijk Museum voor Schone Kunsten ; het Provinciaal Museum ; het Thermenpaleis, het Kursaal en de beschermde monumenten als Villa Maritza, dit beamen.

Zopas sierkrulden de museavrienden een wel heel apart perkament : een vox populi dat niet alleen Oostende... maar héél het land wakker-schudt voor een in het hart van de gewone burger ontsproten overtuiging en lofzang voor de enige, ware democratie !

(Edmond Tourlaimain)